

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118305648/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Blik falde paa hans bøjede Nakke. Men som et Kølleslag faldt dette ene Ord over hans Hoved: »Kryb!«

Fortryllelsen var hævet. Sølvør knælede ikke længer. Han havde rettet sig i Vejret som en Hugorm, der fra den sammenrullede Dvaletilstand pludselig skyder sin Krop frem til Forsvar og Angreb. I et Nu sluktes den magiske Nimbus om hendes Skikkelse, og han stod Ansigt til Ansigt med en Kvinde, han havde krænkert, og som nu gengældte hans flammende Blik med et isnende Smil, der tydeligere end Ord talte — ikke om Blidhed eller Tilgivelse, men om et uforsonligt Had.

Sølvør sagde hæst: »Jeg kryber kun, fordi jeg selv vill!« Og han knejsede med Pande og Skulder som for at vise sin egenmægtige Vilje.

Men Gro smilede, som man smiler ad et Barns Indbildskhed: »Et Ord af min Mund — et Smil — og I kryber igen.«

»Saa prøv det!« sagde Sølvør, der havde genvundet sin naturlige stolte Trods. »Hvorfor prøver I ikke?«

»Fordi — fordi I er den sidste Mand, paa hvis Nakke jeg vilde besmitte min Fod med at træde.«

»Er jeg da ringere Mand end andre?«